

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-056

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
ZITTING 2000-2001 - **2422**

LANDSVERORDENING, van de
houdende regels met betrekking tot de toelating van
en het toezicht op particuliere beveiligingsorganisaties
(Landsverordening particuliere beveiligingsorganisaties)

AANBIEDING

No. 1

De Gouverneur van de Nederlandse Antillen, biedt aan de
Staten ter goedkeuring aan een ontwerp-landsverordening,
houdende regels met betrekking tot de toelating van en het
toezicht op particuliere beveiligingsorganisaties
(Landsverordening particuliere beveiligingsorganisaties)

WILLEMSTAD,

18 DEC. 2000

De Minister van Justitie,

STATEN VAN SINT MAARTEN			
Ingek. 02 APR 2015			
Volgnr. 15/591/14-15			
Par.	15	V19	

STATEN N. A.
Ontv. 20 DEC. 2000
No.

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-056

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
ZITTING 2000-2001

LANDSVERORDENING, van de
houdende regels met betrekking tot de toelating van
en het toezicht op particuliere beveiligingsorganisaties
(Landsverordening particuliere beveiligingsorganisaties)

ONTWERP

No. 2

IN NAAM DER KONINGIN !

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

in overweging genomen hebbende:

dat het noodzakelijk is regels te stellen met betrekking tot de toelating van en het toezicht op particuliere beveiligingsorganisaties;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1

1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt onder particuliere beveiligingsorganisaties verstaan door particulieren geleide organisaties, die gericht zijn op de feitelijke handhaving van de veiligheid van personen en goederen.
2. Particuliere beveiligingsorganisaties worden onderscheiden in:
  - a. beveiligingsbedrijven, die beroepsmatig de in het eerste lid genoemde, doch niet de onder b, c, d en e van dit lid genoemde, werkzaamheden verrichten ten behoeve van derden en daarbij in hoofdzaak gebruik maken van menskracht;
  - b. bedrijfsbeveiligingsdiensten, die door ondernemingen zijn opgericht om de in het eerste lid genoemde werkzaamheden te verrichten ten behoeve van de eigen onderneming;
  - c. geld- en waardetransportbedrijven, welke beroepsmatig ten behoeve van derden geld en grote waarden vervoeren;
  - d. alarmcentrales, die beroepsmatig ten behoeve van derden de in het eerste lid genoemde werkzaamheden verrichten met gebruikmaking van detectoren die hun bevindingen langs telecommunicatieverbindingen doorgeven aan een of meer centrale punten, alwaar die verbindingen worden geregistreerd en op hun waarde geschat en van waaruit, bij gebleken noodzaak, assistentie wordt gevraagd aan de politie en andere overheidsdiensten;
  - e. overige particuliere beveiligingsorganisaties.
3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorwaarden gesteld waaraan particuliere beveiligingsorganisaties moeten voldoen ten einde als zodanig te worden toegelaten, en wordt het toezicht op de toegelaten organisaties geregeld.

Artikel 2

1. Het is verboden particuliere beveiligingsorganisaties op te richten, daarvan deel uit te maken of deze te steunen.
2. Het verbod, bedoeld in het eerste lid, geldt niet voor particuliere beveiligingsorganisaties, die op aanvraag bij landsbesluit zijn toegelaten tot het functioneren in een categorie als bedoeld in artikel 1, tweede lid.
3. De organisatie voegt bij de aanvraag, bedoeld in het tweede lid, een precieze omschrijving van:
  - a. de te verrichten werkzaamheden;
  - b. de wijze waarop die werkzaamheden zullen worden verricht;
  - c. de presentatie naar buiten;
  - d. de financiële grondslagen;
  - e. de geschiktheid, bekwaamheid en betrouwbaarheid van de leiding en het personeel;
  - f. de leeftijd van de leiding en het personeel;
  - g. het door het personeel te dragen uniform;
  - h. het door het personeel bij zich te dragen legitimatiebewijs;
  - i. de wijze van verslaglegging;
  - j. het materieel waarvan bij de uitvoering van de werkzaamheden gebruik zal worden ge-

- maakt;
- k. de waarborgen voor een goede samenwerking met de politie en andere overheidsdiensten;
  - l. andere onderwerpen die de kwaliteit en het functioneren van de organisatie raken.
4. In het landsbesluit, bedoeld in het tweede lid, worden in elk geval vermeld de duur van de toelating alsmede de categorie en het territorium waarbinnen de organisatie haar werkzaamheden verricht.

Artikel 3

Particuliere beveiligingsorganisaties, bedoeld in artikel 1, tweede lid onder b, kunnen slechts worden toegelaten, indien hun werkzaamheden zich beperken tot de handhaving van de veiligheid van de tot de onderneming behorende personeelsleden en goederen, tot de handhaving van de orde en rust in de gebouwen en op de terreinen van de onderneming en onder het personeel, en tot het toezicht op het personeel.

Artikel 4

1. Degene die handelt in strijd met het verbod, gesteld in artikel 2, eerste lid, wordt gestraft met een tijdelijke gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren, een geldboete van ten hoogste zestig duizend gulden, dan wel met beide straffen.
2. Overtreding van het in artikel 2, eerste lid, gestelde verbod is een misdrijf.

Artikel 5

Particuliere beveiligingsorganisaties die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening reeds werkzaam zijn, dienen binnen drie maanden na dat tijdstip van inwerkingtreding een aanvraag om toelating, overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, in, bij gebreke waarvan hun werkzaamheden na die drie maanden verboden zijn. Indien zij de aanvraag binnen die drie maanden hebben ingediend, kunnen zij hun werkzaamheden ongewijzigd blijven verrichten, tenzij in het landsbesluit, bedoeld in artikel 2, tweede lid, anders is gesteld.

Artikel 6

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die van de afkondiging in het Publicatieblad.

Artikel 7

Deze landsverordening wordt aangehaald als: Landsverordening particuliere beveiligingsorganisaties.

Gegeven te Curaçao,

De Minister van Justitie,

Uitgegeven
De Minister van Algemene Zaken,

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-056

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
ZITTING 2000-2001

LANDSVERORDENING, van de
houdende regels met betrekking tot de toelating van en
het toezicht op particuliere beveiligingsorganisaties
(Landsverordening particuliere beveiligingsorganisaties).

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

I. ALGEMEEN

Door de toenemende criminaliteit en de daarmee gelijke tred houdende behoefte van particulieren (burgers en bedrijfsleven) om een aanvulling te geven op de beveiliging van lijf en goed waar de politie die aanvulling niet adequaat kan geven, is het fenomeen van de particuliere beveiligingsorganisatie ontstaan. Dit fenomeen kent al jaren een forse groei.

Op zichzelf is het particuliere initiatief in dezen toe te juichen en zal het optreden van particuliere beveiligingsorganisaties, vanzelfsprekend in samenwerking met de politie, waar noodzakelijk moeten worden bevorderd. Dit doet ook recht aan de eigen verantwoordelijkheid die de particulier ten aanzien van zijn lijf en goed draagt.

Tegelijkertijd ligt hierin echter de kern van een probleem, nl. het ontbreken van toezicht op en regels ten aanzien van particuliere beveiligingsorganisaties. Waar de groei van het aantal en de omvang van particuliere beveiligingsorganisaties en de kwaliteitseisen niet van overheidswege worden gereguleerd, kan wildgroei ontstaan, kan er kaf onder het koren komen. De burger ziet op straat steeds meer geüniformeerde personen, uitgerust met portofoon, wapenstok, handboeien en soms zelfs vuurwapen.

Waar en wanneer mogen zij optreden en wat zijn hun bevoegdheden? Bij de beveiliging van transporten en objecten kunnen criminele elementen zich indringen en die beveiliging frustreren. Slecht opgeleid personeel doet afbreuk aan de beveiligingszorg in het algemeen. De veiligheid van het personeel zelf en van de burgers speelt in het geheel een grote rol.

Regulering door de overheid middels een uniforme regeling is volgens de Regering noodzakelijk. Koppeling aan de Landsverordening op de weerkorpsen 1997 leek voor de hand te liggen. Gelet op de definitie van weerkorps in artikel 1, onder c, van die landsverordening, is een dergelijke koppeling echter niet wenselijk. Een weerkorps draagt naar taak, organisatie en bevelsstructuur te zeer een (para-)militair karakter. Het Vrijwilligerskorps Nederlandse Antillen (VKNA) moge ter zake als voorbeeld dienen.

De particuliere beveiligingsorganisatie is, zoals hiervoor reeds is gesteld, te beschouwen als een aanvulling op de gewone politiezorg ter beveiliging van lijf en goed van particulieren. De regulering van dit onderwerp dient volgens de Regering derhalve bij aparte landsverordening te geschieden. Deze landsverordening wordt nader uitgewerkt in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen. De rechtsbasis voor deze landsverordening wordt gevonden in artikel 2, onderdeel D, ten 2°, van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen, alwaar de regelgeving met betrekking tot het politiewezen aan het Land wordt opgedragen. De Minister van Justitie is voor het politiewezen en dus ook voor het onderhavige onderwerp de bevoegde autoriteit. Vanzelfsprekend zullen de gezaghebbers van de eilandgebieden als plaatselijk hoofd van politie in dit kader een belangrijke rol spelen. In voornoemd landsbesluit h.a.m. wordt dit uitgewerkt.

Terzijde wordt opgemerkt, dat de overheid ervoor dient te zorgen, dat de door haar opgerichte organisaties van gelijke aard, zoals bijvoorbeeld de door het eilandgebied Curaçao opgerichte en onder zijn verantwoordelijkheid vallende Servisio di Kontrol i Seguridad (S.K.S.), handelen conform de regels die nu voor de particuliere beveiligingsorganisaties worden gesteld.

De uitwerking van de voorwaarden te stellen aan de toelating van particuliere beveiligingsorganisaties en het toezicht daarop geschiedt op grond van artikel 1, derde lid, door middel van een landsbesluit, houdende algemene maatregelen. De voorwaarden waaronder de organisatie mag functioneren worden hierin standaard opgenomen. Met name komt het in dit landsbesluit aan op het dagelijkse toezicht en is het derhalve dienstig om de bevoegdheden van de Minister van Justitie te mandateren aan de gezaghebbers in hun hoedanigheid van plaatselijk hoofd van politie. De politie kan in dit geheel als deskundig apparaat, ondergeschikt aan de Minister van Justitie en aan het plaatselijk hoofd van politie, een belangrijke adviserende en controlerende rol vervullen. Gekozen is voor mandatering aan het plaatselijk hoofd van politie en niet voor delegatie. Aldus heeft de Minister de mogelijkheid om bij gebleken noodzaak instructies of aanwijzingen te geven of eventueel rechtstreeks in te grijpen.

De particuliere beveiligingsorganisaties worden onderscheiden in aparte categorieën. Wil een organisatie in meerdere categorieën opereren, dan zal zij voor elke categorie afzonderlijk toelating moeten aanvragen. Dat schept duidelijkheid ten aanzien van de bevoegdheden van de organisatie en het toezicht erop door de overheid. In de standaardvoorwaarden in voornoemd landsbesluit h.a.m. wordt dit uitgewerkt. Aldaar is bijvoorbeeld voor geld- en waardetransportbedrijven een nadere detaillering in bevoegdheden toegepast, afhankelijk van de waarde van de transporten.

De Raad van Advies kan zich verenigen met de inhoud en strekking van het ontwerp (nr. RA/092-092, dd. 28 september 2000).

De redactionele opmerkingen van de Raad van Advies zijn overgenomen (artikelen 1, eerste lid en 4, tweede lid).

De Raad van Advies vraagt verder er of wat betreft het gebruik van geweld door particulier beveiligingspersoneel niet verwezen moet worden naar bestaande geweldsinstructies (voor politie/gevangenispersoneel) dan wel of er niet een eigen geweldsinstructie opgesteld moet worden.

Ondergetekende merkt op, dat het gebruik van geweld inherent is aan de functie van politieambtenaar/gevangenisbewaarder. Dit gebruik van geweld en de daarbij te gebruiken middelen kunnen soms verder gaan dan wat een gewone burger is toegestaan op grond van artikel 43 WvSr. Om dit te stroomlijnen en zichtbaar te maken waar (nog) sprake is van rechtmatig gebruik van geweld (middelen) zijn er geweldsinstructies voor deze groepen overheidspersoneel.

Particuliere beveiligingsorganisaties verkeren in dezelfde positie als een gewone burger. Het gebruik van geweld(middelen) is particulier beveiligingspersoneel dus alleen toegestaan in het kader van situaties als genoemd in artikel 43 WvSr. Daarvoor is geen aparte geweldinstructie nodig.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Ten einde in de snel groeiende branche van particuliere beveiligingsorganisaties enig overzicht te brengen, is in het tweede lid een omschrijving van de vier categorieën opgenomen, alsmede een restcategorie.

Bij de categorieën b en c zij opgemerkt, dat, indien bedrijfsbeveiligingsdiensten uitsluitend ten behoeve van de eigen onderneming, dus niet ten behoeve van derden, geld- en waardetransporten verzorgen, zij alsdan niet vallen onder de categorie geld- en waardetransportbedrijven. Het is de verantwoordelijkheid van de onderneming zelf om te beslissen op welke wijze zij de eigen geld- en waardetransporten wenst te verzorgen. De onderneming kan ook gebruik maken van een erkend geld- en waardetransportbedrijf.

Het derde lid bepaalt, dat in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, standaardvoorwaarden worden neergelegd waaraan particuliere beveiligingsorganisaties moet voldoen om te worden toegelaten. Dit biedt rechtszekerheid aan zowel de bestaande als de toekomstige organisaties en schept zoveel mogelijk eenvormigheid in de verschillende categorieën organisaties, die kunnen opereren in deze branche. Tevens wordt in dit landsbesluit ham. het toezicht op de toegelaten organisaties geregeld.

Artikel 2

De verbodsbepaling in het eerste lid, in combinatie met de strafbepaling (artikel 4), biedt de mogelijkheid aan de overheid om op te treden tegen degenen die niet voldoen aan de landsverordening en de daarop rustende bepalingen.

Gekozen is in het tweede lid voor toelating bij landsbesluit om aan te geven, dat het functioneren van particuliere beveiligingsorganisaties in aanvulling op de reguliere politiezorg als een gewichtige zaak wordt gezien.

Het derde lid geeft een praktische omschrijving van de gegevens die bij de aanvraag moeten worden overgelegd. De Minister van Justitie is vanzelfsprekend bevoegd ter zake aan de commissaris van politie of aan het plaatselijk hoofd van politie van het desbetreffende eilandgebied om advies te vragen, alvorens de aanvraag in de Raad van Ministers te doen behandelen.

Het vierde lid regelt de toelating naar tijd, aard en plaats. Uitgesloten is, dat één aanvraag meerdere eilandgebieden, meerdere categorieën of verschillende tijdsperiodes betreft.

Artikel 3

Het spreekt vanzelf, dat bedrijfsbeveiligingsdiensten zich in hun activiteiten beperken tot hetgeen de onderneming aangaat. Activiteiten ten aanzien van derden buiten de onderneming zijn dus verboden.

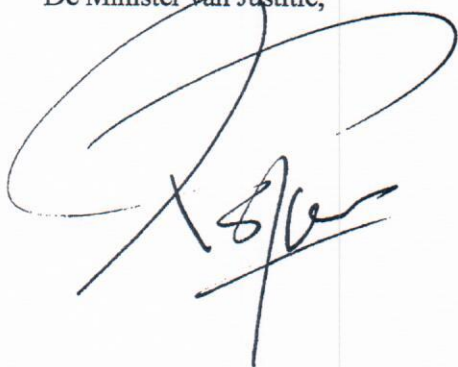
Artikel 5

Dit artikel bevat overgangsrecht ten behoeve van die particuliere beveiligingsorganisaties die op het moment van inwerkingtreding van de landsverordening reeds werkzaam zijn. Zij worden in de gelegenheid gesteld te blijven functioneren in afwachting van het landsbesluit dat na aanvraag hun formele toelating regelt. Vanzelfsprekend dienen ook zij te (gaan) voldoen aan de regels die bij of krachtens deze landsverordening worden gesteld.

Artikel 6

Om het nieuwe regime ten aanzien van de beveiligingsorganisaties in één keer in te voeren is gelijktijdige inwerkingtreding van zowel landsverordening als landsbesluit h.a.m. noodzakelijk.

De Minister van Justitie,

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the bottom.

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-056
Bijlage

NEDERLANDSE ANTILLEN

RAAD VAN ADVIES

Zijne Excellentie
de Gouverneur van de
Nederlandse Antillen
Alhier.

^{GEZEEN}
DE GOVERNEUR VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

RvA no. RA/092-092

d.d. .... - 1 OKT. 2000 .....

Willemstad, 28 september 2000

Onderwerp: ~~Ontwerp – landsverordening en Ontwerp – landsbesluit inzake particuliere beveiligingsorganisaties (2303/JAZ RvA no. LV/38-00)~~

Advies: Naar aanleiding van Uw verzoek naar het oordeel van de Raad d.d. 3 augustus 2000 aangaande bovengenoemd onderwerp en de behandeling hiervan in de vergadering van 4 september 2000, bericht de Raad U als volgt.

Aan de orde is de Ontwerp – landsverordening houdende regels met betrekking tot de toelating van en het toezicht op particuliere beveiligingsorganisaties.

Uit de Memorie van Toelichting bij het onderhavig ontwerp blijkt dat het fenomeen van de beveiligingsorganisatie is ontstaan uit de behoefte van particulieren om in verband met de stijgende criminaliteit, een aanvulling te geven op de beveiliging van lijf en goed die reeds door de politie wordt verstrekt. Dit fenomeen heeft de laatste tijd qua aantal en omvang een forse groei ondergaan, terwijl van overheidswege geen kwaliteitseisen terzake zijn gesteld. Regulering middels een uniforme regeling wordt thans door de Regering noodzakelijk geacht. Het onderhavig ontwerp moet hierin voorzien.

Bestudering van het Ontwerp en de Memorie van Toelichting heeft de Raad aanleiding gegeven tot het maken van de volgende opmerkingen.

Ontwerp – landsverordening:

Naar de mening van de Raad is er een discrepantie tussen de definitie van particuliere beveiligingsorganisaties in Artikel 1, eerste lid en het verbod in Artikel 2, eerste lid. Artikel 1 spreekt immers van “door particulieren opgerichte organisaties.

In Artikel 4, tweede lid dienen de woorden "wordt beschouwd als" te worden vervangen door het woord "is".

Bij de bestudering van het onderhavig ontwerp heeft de Raad zich overigens afgevraagd of, ten aanzien van het gebruik van geweld, geen verwijzing dient te worden gemaakt naar reeds bestaande geweldinstructies, dan wel een geweldinstructie terzake dient te worden opgesteld.

Aan de orde is tevens het Ontwerp – landsbesluit h.a.m. als bedoeld in Artikel 1, derde lid, van de Landsverordening particuliere beveiligingsorganisaties, houdende voorwaarden waaraan particuliere beveiligingsorganisaties dienen te voldoen ten einde als zodanig te worden toegelaten, en regelende het toezicht op die particuliere beveiligingsorganisaties.

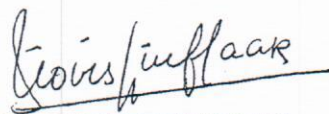
De Raad heeft kennis genomen van de opmerkingen/bezwaren van met name het eilandgebied St. Maarten betreffende de bevoegdheden terzake van het Land waar het een aangelegenheid betreft die eilandelijk dient te worden geregeld. De Raad wenst in deze te verwijzen naar de bepaling neergelegd in Artikel 6, eerste lid, onder a, waar met betrekking tot personeel van de beveiligingsorganisaties, de toestemming van het plaatselijk hoofd van politie als vereiste wordt gesteld, alvorens met werkzaamheden te kunnen beginnen. Alhoewel het plaatselijk hoofd van politie een Landsorgaan is, ligt hier een mogelijkheid om met nadere eisen, toespitst op de wensen van het betreffend eilandgebied, te komen. Overigens is de Raad van mening dat het tweede lid van Artikel 7 kan worden weggelaten. Ook zonder deze bepaling kan het plaatselijk hoofd van politie de in het eerste lid bedoelde exameneisen en het examenreglement op hun waarde doen toetsen.

De Raad geeft de Regering in overweging de ontwerp – landsverordening bij de Staten in te dienen, nadat met vorenstaande opmerkingen rekening zal zijn gehouden.

Tevens geeft de Raad in overweging conform de in het ontwerp – landsbesluit a.m. opgenomen voorstellen te doen besluiten.

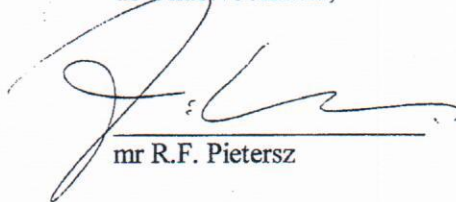
Willemstad, 29 september 2000

de Secretaris,

mw mr drs N.J. Winklaar

de Ondervoorzitter,

mr R.F. Pietersz

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-56
No. 4

Staten van de Nederlandse Antillen

Zittingsjaar 2000-2001

2422

**Landsverordening
houdende regels met betrekking tot de toelating
van en het toezicht op particuliere beveiligingsorga-
nisaties (Landsverordening particuliere beveili-
gingsorganisaties).**

Nr. 4

VOORLOPIG VERSLAG

De bespreking van de onderhavige ontwerp-landsverordening heeft dezerzijds aanleiding gegeven tot het maken van de navolgende op- en aanmerkingen.

De M.A.N.-fractie kan zich met de bepalingen van de onderhavige ontwerp-landsverordening verenigen. Wel heeft deze fractie enkele vragen. Deze fractie vraagt waarom het ontwerp-landsbesluit houdende algemene maatregelen als bedoeld in artikel 1, derde lid van de onderhavige ontwerp-landsverordening nog steeds niet aan de Staten is aangeboden.

Er is de laatste tijd een groei binnen deze sector, aldus de M.A.N.-fractie. Naar aanleiding hiervan vraagt deze fractie hoeveel particuliere beveiligingsorganisaties er thans op Curaçao bestaan. Deze fractie wenst ook de aantallen van de andere eilandgebieden te weten. Kan de Minister de thans reeds opgerichte beveiligingsorganisaties classificeren, zoals de indeling in artikel 1, lid 2 van de onderhavige ontwerp-landsverordening voorschrijft? Kan de minister een indicatie geven van hoe groot het personeelsbestand is dat werkzaam is bij deze organisaties, vraagt de M.A.N.-fractie.

Deze fractie geeft de minister in overweging om zowel gedragsregels als regels voor scholing van het personeel op te laten stellen en deze verplicht op te leggen aan de beveiligingsorganisaties.

Tenslotte geeft deze fractie de minister in overweging een leeftijdsgrens vast te stellen voor het personeel dat werkzaam kan zijn bij een beveiligingsorganisatie. Naar deze fractie heeft vernomen worden er vaak gepensioneerden in dienst genomen door deze organisaties. Brengt dit geen te groot risico mee voor deze groep personen, vraagt de M.A.N.-fractie.

De F.O.L.-fractie wil van de minister weten of de leiding van een beveiligingsorganisatie aan een grondig onderzoek onderworpen wordt, alvorens toelating te krijgen. Wordt alleen nagegaan of hij geen strafblad

heeft? Dient de aanvrager ook een beschrijving van zijn levensloop in te dienen?

In artikel 2, lid 3, onder k, van de onderhavige ontwerp-landsverordening staat dat er bij de aanvraag dient te worden ingediend een omschrijving van de waarborgen voor een goede samenwerking met de politie en andere overheidsdiensten. De F.O.L.-fractie vraagt hoe deze samenwerking dient te worden ingevuld. Denkt de minister hierbij ook aan een samenwerking via elektronische weg, waar gegevens snel kunnen worden uitgewisseld? Vervolgens is deze fractie van mening dat de samenwerking met de politie nauwkeurig aangegeven dient te zijn. De onderhavige ontwerp-landsverordening beoogt regulering van particuliere beveiligingsorganisaties. Valt elke groep losse individuen, die eenmalig optreedt als beveiligingsorganisatie, onder artikel 1, lid 1 van de onderhavige ontwerp-landsverordening? Is het vormen van zo'n groep bewakers verboden, vraagt de F.O.L.-fractie.

In artikel 2, lid 3, onder b, van de onderhavige ontwerp-landsverordening wordt voorgeschreven dat bij de aanvraag omschreven dient te worden de wijze waarop die werkzaamheden zullen worden verricht. De minister vindt de opstelling van geweldsinstructie voor beveiligingsorganisaties overbodig. Dit staat in de Memorie van Toelichting. Dus dient hieruit geconcludeerd te worden, aldus de F.O.L.-fractie, dat deze organisaties geen gebruik kunnen maken van geweld? Volgens deze fractie dient dit duidelijk te zijn voor het publiek. Het publiek dient te weten wanneer en door wie geweld kan worden gebruikt bij het optreden.

In de Memorie van Toelichting staat dat door de toenemende criminaliteit en de daarmee gelijke tred houdende behoefte van particulieren (burgers en bedrijfsleven) om een aanvulling te krijgen op de beveiliging van lijf en goed, daar waar die aanvulling niet adequaat gegeven kan worden, het fenomeen van de particuliere beveiligingsorganisaties ontstaan is. De P.L.K.P.-fractie wil van de minister een verklaring waarom de politie zelf deze beveiliging niet adequaat kan geven. Hoe kan de minister de politie equiperen opdat deze wel adequaat kan functioneren om aldus de groei van het aantal beveiligingsorganisaties tegen te houden?

In de Memorie van Toelichting staat dat een weerkorps naar taak, organisatie en bevelsstructuur te zeer een (para-) militair karakter draagt. Reden waarvoor de regering de regulering van particuliere beveiligingsorganisaties niet heeft gekoppeld aan de Landsverordening op de weerkorpsen 1997. Naar aanleiding hiervan vraagt de P.L.K.P.-fractie hoe de minister denkt te garanderen dat de beveiligingsorganisaties geen paramilitair karakter zullen krijgen.

De P.L.K.P.-fractie is het niet mee eens dat de voorwaarden waaraan particuliere beveiligingsorganisaties moeten voldoen bij landsbesluit houdende algemene maatregelen worden gesteld. Deze fractie wenst een verklaring hiervoor. Verder vraagt de P.L.K.P.-fractie of het de bedoeling van de minister is om de bepalingen van de onderhavige ontwerp-landsverordening ook op de *Servisio di Kontrol I Seguridat* (S.K.S.) van toepassing te verklaren.

Waarom maakt de minister een onderscheid tussen publieke en particuliere beveiligingsorganisaties? Waarom niet dezelfde regels voor beide organisaties, vraagt deze fractie.

De Raad van Advies vraagt of, voor wat betreft het gebruik van geweld door particulier beveiligingspersoneel, niet verwezen moet worden naar bestaande geweldsinstructies dan wel of er niet een eigen geweldsinstructie opgesteld moet worden. In de Memorie van Toelichting staat dat er geen aparte geweldsinstructie nodig is. De P.L.K.P.-fractie is het niet eens met de stelling van de minister en wenst een uitvoerige uitleg hier-

omtrent. Vervolgens vraagt deze fractie of het personeel van beveiligingsorganisaties vergunning krijgt om een wapen in hun bezit te hebben. Als het zo is dat het personeel van deze organisaties een wapen in hun bezit kan hebben, dan dienen er ook geweldsinstructies geregeld te zijn, vindt de P.L.K.P.-fractie.

De uitwerking van voorwaarden, te stellen aan de toelating van particuliere beveiligingsorganisaties en het toezicht daarop geschiedt d.m.v. een landsbesluit, houdende algemene maatregelen. In dit landsbesluit gaat het om het dagelijkse toezicht. De bevoegdheden van de Minister van Justitie worden aan de gezaghebbers gemandateerd in hun hoedanigheid van Plaatselijk Hoofd van Politie. De P.L.K.P.-fractie geeft de minister in overweging de rol van de Plaatselijk Hoofd van Politie in het betreffende landsbesluit te regelen. Ook vraagt deze fractie waarom de minister zijn bevoegdheid in dit geval mandateert en niet delegeert. Met betrekking tot de juridische positie van de werknemer van een beveiligingsorganisatie wil deze fractie weten onder welke categorie minimumloon deze werknemer valt.

Naar de mening van deze fractie is de onderhavige ontwerp-landsverordening onvolledig.

De P.A.R.-fractie vraagt hoeveel personen werkzaam bij een beveiligingsorganisatie gebruik kunnen maken van een vuurwapen. In de Memorie van Toelichting staat dat het gebruik van geweld inherent is aan de functie van politieambtenaar/gevangenenbewaarder. Verder staat in de Memorie dat dit gebruik van geweld en de daarbij te gebruiken middelen soms verder kunnen gaan dan wat een gewone burger is toegestaan op grond van artikel 43 Wetboek van Strafrecht. Deze verklaring van de minister klinkt volgens de P.A.R.-fractie paradoxaal. Deze fractie wenst een duidelijker uitleg.

In artikel 2, lid 3 onder k, van de onderhavige ontwerp-landsverordening staat dat de organisatie bij de aanvraag een precieze omschrijving dient bij te voegen van "de waarborgen voor een goede samenwerking met de politie en andere overheidsdiensten". De P.A.R.-fractie vraagt wat er dient te worden verstaan onder "goede samenwerking". Welke invulling dient dit te hebben?

Wat bedoelt de minister met "andere onderwerpen" in artikel 2, lid 3, onder l, vraagt deze fractie.

Deze fractie vraagt waarom er geen aparte geweldsinstructies opgesteld worden voor beveiligingsorganisaties. Deze fractie vraagt of het geweld waarmee een burger te maken krijgt hetzelfde is als die welke beveiligingsorganisaties mee te maken hebben. Deze fractie pleit ervoor alsnog geweldsinstructies voor deze organisaties vast te stellen. Denkt de minister niet dat door deze niet te regelen, de bepalingen over mensenrechten overtreden kunnen worden, vraagt de P.A.R.-fractie.

De particuliere beveiligingsorganisaties worden onderscheiden in aparte categorieën. Wil een organisatie in meerdere categorieën opereren, dan zal zij voor elke categorie afzonderlijk toelating moeten aanvragen. De P.A.R.-fractie vraagt of voor een vergunning voor het dragen van een wapen ook voor elke categorie afzonderlijk toelating aangevraagd dient te worden.

Hoe kan gecontroleerd worden of iemand die een wapen krijgt, deze daadwerkelijk gebruikt voor het doel waarvoor het is uitgereikt, vraagt de P.A.R.-fractie.

Verder wil de P.A.R.-fractie weten hoe de werkcondities zijn van een werknemer van een beveiligingsorganisatie.

Tenslotte vraagt deze fractie of de politie ook samenwerkt met particuliere beveiligingsorganisaties die helicopters tot hun beschikking hebben.

De P.N.P.-fractie merkt op dat de verbodsbepaling in artikel 2, lid 1, van de onderhavige ontwerp-landsverordening te ruim is. In artikel 4, lid 1 van de onderhavige ontwerp-landsverordening staat dat degene die handelt in strijd met het verbod, gesteld in artikel 2, eerste lid, gestraft wordt met een tijdelijke gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. Naar de mening van de P.N.P.-fractie is het woord tijdelijk in bovengenoemd artikellid overbodig. Wat houdt het landsbesluit in artikel 2, tweede lid, in? Dient in artikel 6 niet te staan "haar" afkondiging in plaats van "de"? Deze fractie stelt ook voor om achter de naam van de landsverordening te zetten het jaar: 2001.

De D.P.-Bonaire-fractie wil van de minister weten hoe de bepaling in artikel 2, lid 3, onder e, van de onderhavige ontwerp-landsverordening wordt getoetst. Is er een speciale opleiding voor het personeel van een beveiligingsorganisatie vereist? Deze fractie vraagt om de bepalingen van de overgangsregeling goed in acht te nemen.

De S.P.A.-fractie merkt op dat door verschillende beveiligingsorganisaties gebruik wordt gemaakt van honden. In verband hiermede wil deze fractie van de minister weten of honden ook onder het begrip wapen vallen. Tevens vraagt de S.P.A.-fractie of, door de toelating van beveiligingsorganisaties te regelen middels een landsbesluit, de minister niet te kort doet aan de wetgevende macht van de Staten.

Aldus vastgesteld in de vergadering van de Centrale Commissie van de 14de februari 2001.

De Rapporteur

D.A.S. Lucia